

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

§. 4. De Resignatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

§. 4. De Resignatione.

Resignatio est spontanea dimissio sui Beneficii facta coram legitimo Superiore eam acceptante, scilicet Papa, vel Episcopo. Duplex est, altera simplex, seu sine ulla appolita conditione, & hæc fieri potest coram eo, cujus est conferre Beneficium, & instituere; altera conditionalis, quæ fit cum aliqua conditione, & hæc iterum duplex est, nam si fiat ea conditione, ut Beneficium alteri designato conferatur, dicitur resignatio in favorem: si fiat ea lege, ut resignans à resignatario aliud Beneficium accipiat, est permutatio. Sed operæ pretium est scire, quæ requirantur, ut resignatio sit valida, & licita. Quare

Dico. 1. Ut resignatio in favorem, vel sub onere pensionis sit valida, requiritur 1. Ut Beneficium sit resignantis, nam resignatio est sui juris cessio. Quod si resignans commiserit delictum, ob quod certò privabitur Beneficio, modo non teneatur illud dimittere ante sententiam iudicis, resignatio ante illam facta valebit, sed potest postea irritari. 2. Ut sit spontanea, hoc est, nec metu injusto, nec vi, nec dolo extorta; alioqui est nulla, vel certè annullanda cap. 5. de Renunt. & Clement. 2. de Pœnis. 3. Ut in manus Papæ fiat, nam in jure prohibetur resignatio in favorem, cap. Plerique 8. q. 1. & omnis pactio in Beneficiis jure communi prohibetur, ne scilicet jus

hæreditariæ successionis in Ecclesiam introducatur, ne sit locus acceptioni personarum, & ne libertas conferendi Collatoribus adimatur. 4. Requiritur consensus Patroni Laici, si Beneficium fuerit Patronatum. 5. Debet acceptari à Papa, alioqui resignans non perdit jus suum, cap. ult. *de Renunt.* 6. Debet conferri Beneficium ei, in cujus favorem resignatum est, non alteri, nec aliter. Alioqui provisio non valebit, quia fieret sine Beneficii vacatione; non enim tunc vacat per resignationem, cum hæc habeat hanc conditionem, sine qua possessor non intendit resignare. 7. Debet acceptari ab eo, in cujus favorem resignatur: alioqui resignans non amittit jus suum, cum non resignet, nisi sub hac conditione. Porro resignans etiam post acceptationem Superioris manet sui Beneficii possessor, donec resignatarius possessionem acceperit. 8. Si resignans sit infirmus debet supervivere viginti dies post resignationem: alias censetur Beneficium vacare per obitum, non per resignationem, ac proinde omnis collatio vi illius facta irrita est. Ita Regula Cancellariæ de infirmis. 9. Resignatio facta in Curia Romana debet intra sex menses à die supplicationis oblatae computandos, publicari in loco Beneficii. Si autem fiat causa permutationis extra Curiam, debet publicari intra mensem: alioqui si resignans moriatur antequam resignatarius ceperit possessionem,

nem, Beneficium censebitur vacare per obitum, & collatio facta resolvetur, ita Regula Cancellariæ. In Gallia tempus sex mensium, aut unius mensis computatur à die admissæ resignationis. Et hoc tempus potest à Papa prorogari ad partis petitionem.

Dico. 2. Ut resignatio etiam simplex sit licita, debet fieri ex justa causa bonum Ecclesiæ, vel spiritualem resignantis utilitatem spectante: nam Clerici præsertim Beneficarii ratione sui statûs debent Gloriæ Dei, & utilitati Ecclesiæ inservire: & proinde non eis licet sine causa justa deponere curas spectantes ad Beneficia, quæ susceperunt. Unde S. Pius V Constit, 58. prohibet Episcopis, & aliis, ne admittant resignationes nisi eorum, *qui aut senio confecti, aut valetudinarii, aut corpore impediti, vel vitiati, aut crimini obnoxii, censuris Ecclesiasticis irretiti, aut nequeunt, aut non debent Ecclesia, vel Beneficio inservire; seu qui unum aliud, vel plura Beneficia obtinuerint, vel quos ad aliud contingerit promoveri.* Hic addere juvat vulgarem versum resignandi causas complectentem.

Debilis, ignarus, male conscius, irregularis,

Quem mala plebs odit, dans scandala, cedere possit.

Dico. 3. Ut resignatio in favorem sit licita, debet insuper fieri ob utilitatem Ecclesiæ

Ecclesiæ

clesiæ, quia scilicet alter iudicatur aptior: nam si resignatio, vel permutatio fiat ob consanguinitatem, vel ex alio affectu carnali, est illicita: si verò fiat pro aliquo commodo temporali utriusque, vel alterius, est simoniaca. Porro jure communi non licet in periculo mortis resignare Beneficium sub conditione tacita regressus, si convalescat, ex Trid. Sess. 25. cap. 7. & Bulla 134. Pii V.

Dico. 4. Ut resignatio, vel permutatio cum reservatione pensionis, sit licita præter consensum Papæ, & resignatarii, requiritur causa justa, quæ est indigentia resignantis. Nam non est alia justa causa dispensandi à lege generali hanc reservationem vetante ob rationem allatam à Congregatione Cardinalium, ad reformationem Ecclesiæ, deputatorum à Paulo III. scilicet quia *reditus sunt annexi Beneficio, ut corpus anima, ideoque natura sua pertinent ad eum, qui Beneficium habet, ut possit ex eis vivere honestè pro suo ordine, simulque queat sustinere impensas pro divino cultu, & templi, sacrarumque adium reparatione ut quod reliquum est, impendat in pios usus. Hæc est enim natura horum reddituum.* Et vero ipsa resignatio Beneficii non est causa justa pensionis exigendæ, cum jus percipiendi fructus fundetur in Officio, quod resignans dimittit, & transfert in alium. Ratione autem Officii præ-

prateriti nil potest exigere, cum propter illud jam reditus perceperit.

§. 5. *De Permutatione.*

Permutatio hinc est à Beneficiatis facta Beneficii sui in manibus Ordinarii mutua resignatio, ea lege, ut alterius Beneficium alteri conferatur, & vicissim. Si permutanda Beneficia in diversis Dioccesibus sita sint, requiritur auctoritas utriusque Episcopi. Si autem permutatio fiat cum adiectione oneris, vel pensionis, requiritur auctoritas Papæ; quia Beneficia conferri debent sine diminutione, & onere, quod iis jure non inest. Quod si Beneficia sint inæqualia quoad dignitatem, vel jurisdictionem est Simonia juris divini hanc inæqualitatem compensare per aliquid temporale: quia hæc dignitas, & jurisdictio est quid spirituale, & res spiritualis æstimeretur & compensaretur re temporali. Si verò sint inæqualia quoad fructus, Papa potest ad inæqualitatem compensandam imponere pensionem Beneficio pinguiori tanquam conditionem, ut alter indemnis fervetur.

Ad permutationem eadem requiruntur, quæ supra de resignatione dicta sunt: quare Beneficia nequeunt aliis, quam permutantibus conferri: alias invalida erit eorum collatio, quia permutantes non intendunt